

ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

ДРАПАЛЮК М.В.

Одеська державна академія будівництва та архітектури, м.Одеса, Україна,

НІКІТІНА Н.В.

м. Одеса, Україна

Аналіз літературних джерел свідчить, що в сучасній вітчизняній і зарубіжній літературі з питань управління (менеджменту) існує велика кількість різноманітних підходів і точок зору сутності та змісту організаційної діяльності навчального закладу. Поняття організаційна діяльність розглядається науковцями в багатьох аспектах, що відображає його складність і різноплановість, констатується, що проблема організаційної діяльності займає помітне місце у предметному полі досліджень як зарубіжних, так і вітчизняних науковців.

Сучасний розвиток суспільства в Україні посилює вплив соціально-економічних чинників на систему освіти, що суттєво змінює умови організаційної діяльності закладів освіти.

Аналізую організаційну діяльність вищих навчальних закладів встановлено, що важливим елементом процесу організаційної діяльності в начальних закладах є організаційна діяльність керівництва — процес налагодження керівником міжособистісних стосунків з підлеглими, особистісного впливу на них з метою досягнення управлінських цілей. Її ефективність значною мірою залежить від стилю організаційної діяльності керівництва та його індивідуально-психологічних особливостей. Для удосконалення організаційної діяльності в навчальному закладі були виділені такі напрямки, як підвищення ефективності організаційної діяльності керівництва та педагогічної ради навчального закладу. Організаційна діяльність керівництва навчального закладу у сучасному соціально-педагогічному контексті має збагатитися новим змістом, формами та методами.

Одним із найважливіших елементів підготовки керівника, удосконалення організації його роботи розглянуто оволодіння знаннями і навичками, необхідними для організації і проведення нарад, зборів, засідань, а також ефективною участі в них. Велике значення щодо модернізації організаційної діяльності керівництва має використання моніторингу. Він являє собою систему, що складається з показників, методів їх розроблення, постійного спостереження за цими показниками, здійснення оперативної діагностики, відпрацювання та коригування управлінських рішень. Застосування

моніторингу є не тільки механізмом управління педагогічними системами, але й механізмом самоуправління на різних рівнях керівної структури. Стратегічні та тактичні цілі оновлення організаційної діяльності керівництва навчальних закладів реалізується через концептуальну модель.

Для модернізації організаційної діяльності керівництва доцільним є використання освітнього моніторингу як механізму відстеження, оцінювання та регулювання педагогічних процесів, який може здійснюватися на різних рівнях управління. Моніторинг пов'язаний з усіма функціями управління: визначенням цілей, прогнозуванням, прийняттям рішень, організацією, контролем, регулюванням, комунікацією, коригуванням. Застосування моніторингу також пов'язане зі створенням стандартів та норм, визначених якісно та кількісно.

Оновлення функцій управління обумовлюється новими видами організаційної діяльності, із тенденцією входження керівників закладів освіти до загального складу менеджерів.

Сучасний заклад вищої освіти передбачає зміну ролі керівника на лідера, здатного створити команду для досягнення спільної мети. Такий лідер спроможний використовувати «колективну мудрість», яка перевищує суму індивідуальних здібностей членів групи, робить акцент на партнерстві та співробітництві.

Вдосконалення організаційної діяльності керівництва вищого навчального закладу призведуть до реалізації нових підходів до навчально-виховного процесу та визначення в ньому місця особистості, в процесі якої забезпечується постійне професійне та особистісне зростання учасників навчально-виховного процесу, забезпечення адаптації навчального закладу до умов, що постійно змінюються, визначення в них місця закладу освіти, стратегій його розвитку.

Підхід до аналізу навчального закладу ґрунтується на сприйнятті його як особливої соціальної організації, складної відкритої системи. Вищий навчальний заклад створюється суспільством; повинен виконувати соціально визначені цілі та завдання; не може існувати без постійного зовнішнього притоку людей (студенти, аспіранти, слухачі); не може здійснювати свою діяльність без фінансування; не може не реагувати на зовнішню ситуацію (економіка, політика, культура); не є єдиним фактором якості навчання та виховання майбутнього спеціаліста. У свою чергу, якість випускників вищих навчальних закладів впливає на освітню політику та суспільство в цілому.

На підставі цього організаційний механізм діяльності керівництва за умов розвитку вищого навчального закладу повинен відповідати сучасним вимогам.

